

*De mensch ontsluit en vergaet als een bloem en
verderwt als een schaduw.* Job. XIV, 2

Gedachtenis

van Mynheer

LEOPOLDUS VAN DEN BOSSCHE,

Gebooren te Maeter, den 5 January 1834,
in het Seminarie getreden den 30 September 1857,
Ouderdiaken gewyd den 18 Juny 1859
en overleden in den heet te Maeter, den 23 Maert 1860.

*Uw altair; ô heer, was myn hert kumen boeijen!
Daer had ik de bloem myner dagen geplant,
Om onder uwe schaduw er nazien te blijven.
Een storm rees... Haar kalk viel ontbladerd in 't rond.
Doch ik zigt van den grafhulk ontvring my goet tranen:
Thewygen lechten my toe van den haard,
Bereid om den weg my tot Sion te banen.
Zy wankten; ik sloeg door der hemelen poort.*

*O ouders wier herten zoo eurig my munden,
Gesloten myn bronders van hert en van gant,
Vaertret! Aan een band een dera aerde my binden.
Het saure uwe liefde was vriendschap gewest!*

Wout my inductig aan het altair des Heeren. H. Aug.

*Jesus, Maria, Joseph, staet my by in mynen dood-
stryd (100 dagen aflaat toepaselyk nien de rielon
des vagevonds)*

Gand, Lith. de J. B. D. Hemelsoet, près de St. Jacques.